

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
 Administrația tipografiei arhiepiscopiei Sibiului, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la:

Redacția „Telegraful Român”, strada Macelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancate se refuză. — Articulele nepublică nu se impozăză.

INSETIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu literă garnitură și timbru de 30 cr. pentru ne-care publicare.

Sinodul archidiecesan.

Sedință V. (9 Aprilie)

Să cetește și verifică protocolul sedinței premergătoare.

Președintul prezentează sinodului raportul fiscalului consistorial despre procesele purtate, care se dă comisiunei financiare; apoi dă deslușiri la interrelațiunile dep. Patită cu privitoare la întregirea posturilor învestești în comunitatea bisericescă Vidra de Jos și Ponorul, în urma cărora dep. Patită fiind nemulțumit, își rezervă dreptul a face la timpul seu pronunțării meritrice.

Dep. T. Gh. e a interpelază pe președinte: cum vine de parochia Lanchi văduvia acum de 4 ani de dile, încă nici aq, deși s-a efectuat alegerea de preot, nu e intregită? și are de cunțat o întreagă?

Propunerea dep. P. Nemeș privitoare la unele adântamente în regulamentul afacerilor interne ale consistoriului plenar se transpunse spre studiere comisiunei organizaționale.

Urmează la ordinea dilei continuarea raportului comisiunei, verificătoare. Raportul comisiunei deput. Dr. Petru în numele comisiunei propune verificarea dep. cler. I. Gall, ales în cercul Abrudului. — Se primește.

Urmează raportul comisiunei organizaționale prin raportorul său, dep. Simion Popescu.

Referitor la cererea profesorului din Brașov I. Popescu, ales deputat sinodal, de a se dispune, ca Eforia scoalelor din Brașov să nu facă greutăți profesorilor dela aceste școli, dacă vor fi aleși deputați sinodali, întru împlinirea datorințelor în direcția aceasta, comisiunea propune a se îndrepta cel nedreptățit la forul competent.

Dintre profesorii gimnasiului nostru mare din Brașov trei au primit mandat de deputat sinodal, între acestia și prof. I. Popescu.

Doi dintre mandatari au primit concediu cerut, la al treilea i s'a negat, de aci cererea de sus.

Un concediu de 8 zile e indreptățită a directiunii, pe un timp mai lung de 8 zile Eforia; concediu de 3—4 săptămâni îl poate acorda numai consistoriul arhiepiscopal. În privința concediului profesorilor aleși deputați sinodali are a decide eforia.

Într-o sesiunele trecute devenind eforia concediu cerut de unul din profesorii aleși deputați sinodali și venind cauza la consistoriul arhiepiscopal, acesta s'a văzut indemnănat a decide, că la doi din profesorii aleși deputați se poate da concediu cerut, căci acestia pot fi supliniți și astfel învestimentul nu pătmesește. Pe baza acestei decizii consist. veni în față sesiunea prezente eforia și decise a da concediu cerut numai la 2 din cei 3 mandatari.

În urma unei desbatere mai lungi se primisă propunerile dep. Dr. N. Popescu să se îndrepte cauza la consistoriul arhiepiscopal.

În ordinea dilei se pune raportul comisiunei bisericescă. Raportorul,

dep. P. Truță, da ceteri raportului în general cu observarea că în sinul comisiunii s'a ivit done păreri: una sprință de majoritate, merge întrăcolă, ca să se ia raportul în desbatere specială, și alta a minorității membrilor din comisiune, care aflată raportul consistoriului bis. mană și că nu merită a fi supus unei desbateri speciale.

Dep. P. Nemeș propune a se amâna referida asupra raportului consistentorului.

Preșidiul e în contra amânării. Dacă sunt mancări în raport să se spună de-a dreptul. Se pune deci la ordinea dilei.

Din raportul consistorial se vede, că senatul strins bisericesc a judecat în decursul anului 42 ședințe rezolvind 1829 acte, parte în ședință, parte afară de ședință, parte pe cale presiduală.

Datele de sus se iau spre scință cu aceea observare că pe viitor să se specifică mai de aproape: câte din actele rezolvate s'au decis pe o cale și câte pe calea altă.

Se vede mai departe din raportul numit, că multe din conseptele statistice recurgă lipsesc, și nu sunt acurate la raport — lipsesc chiar și acte la cari se provoacă raportul.

Dep. Trombităș e de părere că partea aceasta a raportului comisiunei dimpreună cu propunerea acestei să se lase afară și organele negligente să se tragă în cercetare disciplinară.

Dep. N. Olariu: Consistoriul să se îndrumă să și câștige conseptele, cari lipsesc și astfel, completându-și raportul, sălătăură încă odată.

Dep. Duvela: Înălță după ce s'a asternut raportul din cestiu comisiunii, aceasta s'a putut convinge de sunt acurate toate actele referitoare la el ori ba? Au vădut că nu sunt acurate, atea, care a se provoacă raportul.

Dep. G. etan: Înălță după ce

s'a asternut raportul din cestiu comisiunii, aceasta s'a putut convinge de sunt acurate toate actele referitoare la el ori ba? Au vădut că nu sunt acurate, atea, care a se provoacă raportul.

Dep. Z. Boiu: Eroarea nu constă atât în actele, la cari se provoacă raportul, cari însă din care-care împreguire nu s'au acusat la acela decât în lipsa de conseptele încă neasternute de unii din administratori protopresbiterali.

La propunerea dep. D. Comșă, de a lăsa în suspens partea aceasta a referadei până să se întregi raportul cu adaugarea actelor, cari nu s'au acusat, se trece la alt punct al referadei comisiuniei.

Causele matrimoniale s'au performat în anul expirat 184. Comisiunea propune a se îndrumă pe viitorul consistoriu să arete și numărul restantelor atât al actelor intrate în anii trecuți, că și a celor intrate în decursul anului de curs.

Dep. Dr. N. Olariu: E de dorit a sci cum stăm cu causele matrimoniile

niale peste tot, de aceea să se îndrumă consistoriul să așterne pe viitorul un conspect detaliat în privința aceasta.

Dep. Comșă: De oare ce sunt și cause de acele, cari deși rezolvate, totuși rămân ne spedate — ar dori ca astfel de acte resp. numărul lor să se însemne în eventualul conspect în rubrica „nespedate”.

Dr. Boria: Să se constate mai întâi, că care sunt restante la consistoriu ori ba? în casul din urmă să se steagă punctul acesta din propunerea comisiunii.

Dep. Damian: Vina, că sunt o sumă de restante, nu se poate imputa direct consistoriului ca for de II-a instanță. Multe din cauzele matrimoniale se vor trăgări până ce ajung la consistoriu pe la forul de instanță I-a.

E deci neapărat de lipsă a însărcinării și po forul de I-a instanță să așteară în tot anul căte un conspect detaliat despre aceea: căte acte s'au rezolvat în decursul anului, că restantele sunt din anii trecuți și din cel încheiat, căte intrate sunt în anul acesta și în ce stadiu se află acelea?

Preșidiul: Eu mi-am însemnat cele dișe de domnul dep. Damian și chiar aș dori să se întâmpile așa cum doresc densul. Voiu dispune observarea celor dorite. De alcun propunere comisiunii ar fi bine să se întregească cu aditamentul d. dep. Damian, aceasta ne-ar duce la scop.

Dep. Damian: Aveni interes a sci stadiul în care se află cauzele noastre matrimoniale, și a avă o controlă în acelea; conspectul ne ar chiarifica și despre motivele și cauzele de despărțire, ce se recuiră de una și de cealaltă parte. Se primesc propunerea comisiunii cu adausul dep. Damian.

Un alt punct al referadei arată, că drept aceste pentru cauzele matrimoniale a intrat 115 fl. cari s'au manipulat casei arhiepiscopane. Dela litigianți seraci sau nu s'au lăsat nici o tacă sau s'au preținut numai jumătate din taxă ordinără de 15 fl. Se îspri scință.

Se ia mai departe spre scință, că titlu amende și alte canone a intrat la consistoriu suma de 165 fl.

Secțiunea teologică dela Institutul ped-teol. Andreiană a fost frecuentată în decursul anului scol. 1880/81 de 67 elevi (în anul I. a fost 21, în al II. 13 și în al III. 33) parte gimnaziști absolvenți, parte cu căte 6 clase gimnaziale, parte și cu pregătire mai puțină; cesti din urmă frecuentează cursul extraordinar, instituit în mod provizoriu pentru unele parohii serace din Arhidiecesă, cari nu dispun de mijloacele recerate de a putea crea o dotație corespunzătoare preotului lor. La punctul acesta comisiunea propune a se lăua datele consistoriului spre scință cu observarea, că pe viitor consistoriul să pregătească conform unui concurs sinodal din 1879 un raport detaliat în privința pregătirei ascultătorilor de studiile teologice.

Dep. Comșă: Să se însărcineze consistoriul să țină în evidență atât numărul parohiilor vacante că și a

candidaților de preotii, ca astfel să se acorde că de mare se fie frecuenta acestei secțiuni. Împrejurarea aceasta ne-ar scoate și din galăgile, cari se pregătesc consistoriului prin suma cea mare de competență la una și aceeași parochie.

Preșidiul: Nu stri că astfel de consemnare și ar fi consulta a se face.

Dep. E. Brote: Sun în contra unei astfel de însărcinări. Să ne tragem bine sama și se studiem mai bine pretensiunile ce le facem, ca să nu ne pomenim mai târziu că am decis ceea ce și se provoat în concluziile noastre anterioare ori că cele decise sunt fără scop. Consistoriul trebuie se scie după esamenele de calificare cari s'au facut, că candidații de preotie sunt? Aceasta nu poate și numai comunica del se însărcină cu pretensiunii ca cele ridicate de dep. Comșă nu ne duce la nici un scop.

Dep. Cosma: Reul, ce se arată îci colo cu ocazia întrării parohilor vacante, nu se va pute vinde prin astfel de însărcinări. O constatare a numerului candidaților de preotie va fi și foarte cu greu de exceptat. Mulți din cei ce au absolvit teologia aq sînt advocați, amplionați etc. Cauza răului jace în împreguierea că se primește o mulțime de tineri cu puține pregătiri. Aceasta să se evite, și la concurs să se admite numai acei competenți, cari au calificare reperută.

Dep. N. Cristea: Nu știu la moment, dacă s'au adus un concludens ori s'au vorbit numai, există însă pe căt scris dispoziționi, ca toți clericii absolvenți să se țină în evidență. Înălță pentru tinerii cu puține pregătiri, cari se primește în cursul estradă, earringă nu poate urma consistoriul altfel decât așa precum urmează. Sinodul a înființat cursul estradă, consistoriul trebuie se urmeze întocmai și nu se poate abate dela conclusul sinodal în direcția aceasta.

In comune, unde se „ivesc galăgii”, consistoriul face destul, dacă scrie de două ori și de trei ori concurs. Propunerea ce să se facă e deci de prisos. Dacă am să se facem legi pentru toate amunentele afacerilor noastre, n'am mai gătit nici odată.

Dep. Patită: Nemulțumirile vin de acolo că se primește din căte o comună 2—3 tineri la teologie. Să nu se primească nimeni fără recomandarea protopositerului concernent, care va fi responsabil pentru neajunsurile ce s'ar nasce din întemplieri ca cele aduse înainte.

Se primește propunerea comisiunii cu amendamentul dep. Comșă.

La esamenul de calificare s'a supus, parte la 25 Februarie, parte la 25 August, parte și la alte termene cu total 38 candidați. Într-altele a prestat și profesorul seminarului Simeon Popescu esamenele profesorale cu distincție. Se ia spre scință. Tot asemenea se ia spre scință și împreguirea că treceri religioase, dela religiunile noastre la alta și viceversa, nu s'au întâmplat.

Peste propunerea dep. Comșa de a se însemna pe viitor și numărul acestora care s-au respins la esamenele de calificări, se trece la ordinea deilei.

Procese disciplinare au fost în cursere 10, dintre cari unele s-au decis altel se află încă sub pertractare. Se ia spre știință cu aceea observare, că consistoriul să aibă pe viitoru înatorirea a substerne sinodului un concept tabular despre procesele disciplinare intrate, decise și pendente.

Din parohiile vacante a rămas neînregită 105, din cauză că comunele respective nici la provocări repetite n'au îmbunătățit soartea preotului. Acestea sunt parohii sărace cu o dotăriune atât de mică, încât evenimentul paroch ar putea substa acolo numai dacă ar avea și moșia sa proprie. Comisiunea propune:

Întregirea efectuată să se ia spre știință, ear relativ la cele 105 comune neînregitate consistoriul să ia toate măsurile de lipsă pentru întregirea lor, având a raporta sinodului proscrim de dispuse.

Dep. E. Brote: Nu văd lipsa unei însărcinări, căci chiar raportul ne arată că consistoriul a dispus cele de lipsă.

Prezidiul — A dice numai simplu se ia spre știință nu și de ajuns, căci precum se vede și vorba despre un număr considerabil de comune, în cari pe baza dispozițiunilor existente nu s'a putut ajunge nici un rezultat.

Dep. Cosma: Nu e de ajuns a dice numai „să se ia toate măsurile necesare” ci trebuie spus anumit, ce măsuri să se ia spre delăturarea reului. Parohiilor cari nu vor se îmbunătățească starea preotului să se detrage dreptul de alegere, trimițând-le un administrator provisori. Vacante nu le potă lăsa, căci îți fac turburări și necasuri.

Dep. Vas. Roșescu: Ceea ce propune d. dep. Cosma ar fi în contra regulamentului. În înțeleșul acestuia o comună bis. se poate afilia, dreptul de alegere însă nu i se poate detrage. Se să incerce o îmbunătățire a sortii preofilor în astfel de comune din fondurile noastre archidiecesane.

Dep. Dr. N. Pop: Nu mă învoiesc cu propunerea d. dep. Cosma, că în unele comune din cauze că s'au ivit certe și neîntelegeri, să se pună administratori, căci prin astfel de măsuri am crea casuri de precedență și am lăsa ușă deschisă la abusuri și acolo unde adi nu sunt.

Prezidiul: Dacă s'ar face administratori chirtoniți, după ce ar urma întregirea definitivă s'ar putea întâmpla se remânde pe stradă.

Dep. Crainic: Chiar în comune, unde preoții au proprietate, se fac cele mai multe abusuri. Multe abusuri s'ar curma înținduse în evidență calificării preoților.

Se primește propunerea comisiunei și cu aceasta se încheie ședința a V. anunțându-se ca proscrima pe Sămbătă în 10 Aprilie la 9 ore.

Publicăm din cele ce s'au petrecut de Duminecă în sinodul archidiecesan, pentru importanța lor afară de situl raportului trei acte despre care vom vorbi în raportarea la rîndul seu: o interpelație, un răspuns și o propunere. Interpelajinea a făcut-o Diamandi Manole în ședința de Duminecă, respusul s'a dat în ziua următoare și propunerea s'a făcut Mercuri.

Interpelajune.

1. Are Escofiația Sa cunoștință că în NRII. 294. 303. 332. și 346 al diariului „Pester Lloyd” din 1881 au apărut un sir de corespondențe, date din Sibiu, în cari se întăresc a restaura constituția bisericii noastre bazate pe legi sancionate, și se provoacă gu-

vernul: se ia aspira ingerență în acea biserică, să nimicășă autonomia ei și se o relucă la absolutismul ierarhie; — în cari corespondențe: se suspicioanează biserica noastră și organele ei de crimen laesae Majestatis susținând că: „de oare ce guvernul nu inspectionează din destul biserică prin comisari, organele ei, sub masca „autonomiei, pot urmări interese iminice statului; de unde urmăzează că corporația noastră este de sus până jos fac tot „mai multe escesuri, ear singuraticile organe comit astfel de abusuri în oficiu, încât ar fi păcat ale mai retace” — în cari corespondențe se dice mai departe că: „afacerile bisericesc stagnă în peninsula necapacitatea și trăndăvia funcționarilor, și că în suși „Archiepul și Metropolitul, întrăbat fiind ar fi mărturisit, că „răul provine de acolo că nici „un funcționar consistorial nu are capacitatea recerută și „cunoscința limbii maghiare, „prescrișă de Statutul organic, „din care cauza Archiepul și Metropolitul ar fi impiedecat în lucrările sale” — în cari corespondențe mai departe: organismul bisericii noastre se numește „putred și, nesănatos” și cu privire la proiectul elaborat de Aep. și Metropolitul nostru înaintă celor două Episcopii, se susține că: „tocmai aceia, caruia lui Saguna epitetul de „Marele Andrei” cu scop ca se face pe următorul lui căt mai „mic”, au fost contrariai cei mai aprigii proiectului, și acestia, adică Archidecesanii cari sunt condusi de spirit separatistic, cari întăresc și creao a stare excepțională neafernată de Archiepiscop și influență statului și a avemăna liberă în Archidiecesa Transilvană — au propus ridicarea Vicariului la rang de Archiereu, din cauză că s'a ales de Archiepiscop Miron Romanul sub influența guvernului”; — în cari corespondențe în fine se afirmă că: „și ceilalți Episcopi din Arad și Caransebeș nu simt și nu lucrează decât în consonanță cu Archidiecesanii” — și că „toti au tendințe egoistice, nutesc visuri efemere, fac intrigă etc. etc.”

2. Dacă Escofiația Sa are cunoștință despre aceste atacuri asupra bisericii noastre și suspicioanei organelor și funcționarilor ei: ce pași a întreprins în calitatea de cap al bisericii spre a se desmiti acele nedevăruri?

3. Dacă astfel de pași nu s'au întreprins:

- nu cumva consimte, Escofiația Sa cu acele corespondențe?
- și dacă consimte adevărat este că corporația noastră bisericescă se săpătă jos fac escesuri și că singuraticile organe comit abusuri în oficiu?
- adeverat este, că nici un funcționar dela Consistoriu nostru nu are capacitatea recerută, și că aceasta fi mărturisito înșuși Escofiația Sa?
- este convingerea Escofiației Sale că organismul bisericii noastre ar fi putred și neșărat? și dacă „da” pe ce se bazează aceea convingere?
- nu cumva se simte și Esc. Sa instigat a crede sau a presupune că: Archidiecesanii ar întări și crea o stare excepțională neafernată de archiepiscop și de influență statului și că acestia împreună cu Episcopii sufragani, ar nutri visuri efemere și dacă s'ar simți motivat la aceasta cari ar fi motivele Escofiației Sale?

11 Aprilie 1882.

Diamandi Manole m. p.,
deputat sinodal.

Respons

la interpelațiea dñi deputat sinodal
Diamandi Manole.

La pt. 1. — În general am cunoștință despre articoli diariului „Pester Lloyd” provocări de interpelanțe; în special însă nu cred că este într-o interpelajune, ar fi într-o toate esact, pentru că nu'mi aduc aminte, să se fi suspicioană biserica noastră în acei articoli de crimen laesae Majestatis, cum dice interpelanțe, nici să se fi afirmat, că cunoștința limbii maghiare și funcționarii noștri consistoriali ar fi presecați în Statutul organic.

La pt. 2. — Din întreg cuprinsul articoliilor din cestiu am aflat ridicându-se pe deasupra intenționarea autorului lor de a provoca ingeriță regimului în afacerile noastre interne bisericesc, ceea ce pe mine m'a indignat foarte, scind că dacă și sunt unele defecte în viața organismului nostru bisericesc, acele se pot îndrepta în sinul bisericii, fară ori ce ingerință din afară, care ar deroga autonomie noastră bisericesc. Am și fost resolut la dorința consistoriului archidiecesean a rectifica în același diariu recensușile din atinși articoli; însă în primăvara stărilor nă m'am putut înțelege la timpul său cu o anumită comisie consistorială; ear mai apoi au întrevănit unele lucrări de mare importanță și urgență pentru archidiecesană, precum escutarea arondării protopresbiteralor, reconstruirea corporaționilor inferioare bisericesc pe un period nou, studierea proiectului de lege pentru scăolele medii, și alte cari mi-a ocupat toată atenționarea și tot timpul, așa încât n'am mai putut reveni la atinși articoli de diare într-un timp, în care incă nu ar fi fost tardiv ai rectifica.

La pt. 3. a) — Vederile mele în obiectul articoliilor din cestiu în liniațamentele generale le-am comunicat la timpul său comisiunile consistoriale și chiar din comunicarea lor ar urmat că în comisiunea consistorială nu aveam o basă de conțelgere asupra stărilor unui act de rectificare. Sunt în provocări articoli unele așertuni, în a căror analizare eu în interesul păcii și a consolidării noastre bisericescă de astădată nu voesc să intru, și tot din acest motiv încă nu aflat sosit timpul pentru a descoperi esperiențele, ce le am despre întregul nostru organism bisericesc; a putut însă astăzi și cine din toate dechiarăriile noastre măsuri și din tot tactul urmat de mine: că eu chiar cu multă abnegare mă am silit totdeauna, ca instituția noastră bisericescă bazată în statutul organic, să se întrepte în biserică, și să producă rezultate salutare.

La pt. 3. b) — N'am esperiat, nici nu mi s'a făcut vre-o arătare sau măcar indigătare: că corporația noastră bisericescă de sus până jos fac escesuri și că singuraticile organe comit abusuri în oficiu.

c) adeverat este, că nici un funcționar dela Consistoriu nostru nu are capacitatea recerută, și că aceasta fi mărturisito înșuși Escofiația Sa?

d) este convingerea Escofiației Sale că organismul bisericii noastre ar fi putred și neșărat? și dacă „da” pe ce se bazează aceea convingere?

e) nu cumva se simte și Esc. Sa instigat a crede sau a presupune că: Archidiecesanii ar întări și crea o stare excepțională neafernată de archiepiscop și de influență statului și că acestia împreună cu Episcopii sufragani, ar nutri visuri efemere și dacă s'ar simți motivat la aceasta cari ar fi motivele Escofiației Sale?

La pt. 3. c) — Nu voesc a mă pronunța asupra capacitații funcționarilor nostri consistoriali mai ales în momentul când pertractăm aici în Sinod rapoartele anuale ale consistoriului archidiecesan, care ele înseși sunt dovedă despre capacitatea funcționarilor consistoriali; observ însă: că în cestiu aceasta, când va fi în timp mă voi pronunța, nu pentru a da seama nimănui despre acea ce eu nu am afirmat. Ori ce critică ar face cineva instituțiile noastre bisericescă în modul cel mai elatant se poate combate ea și se poate restaura prin fapte și rezultate în viața noastră biserică, dacă este putred sau din contră vigoros organismul bisericei noastre creat prin Statutul organic, se va vedea din rezultate. Concordia dintre noi ar fi vermel cel mai periculos, care roade pomul vieții noastre bisericesc, — chiar la rădecina și l-ar face să putredă. Se ne ferim de discordia!

Este cu totul treaba cunoștinței mele și a oficiului meu archipăstoresc: cum cunoște eu pre archidiecesanii mei, ce-mi convine și ce nu din direcțiunile ce le urmează ei. Când voi avea motive să vi fi la timp voiu face us de experiențele mele și cu această parte, dar numai la locul competent. Până atunci să conlucrăm cu toții la acea: ca în sinul bisericii și între organele ei să se conserve pacea, care este una din primele condiții ale prosperității.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Propunere.

În respunsul Escel. Sale se constată:

1. Că Escofiația Sa are cunoștință despre articoli diariului „Pest. Lloyd” provocări de mine în interpelajunea mea din 11 ale curente și că din întreg cuprinsul articoliilor Escel. Sa a aflat ridicându-se pe deasupra intenționarea autorului lor de a provoca ingeriță regimului în afacerile noastre bisericesc, ceea ce pe mine

2. că Esc. Sa a fost și resolut la dorința consistoriului archidiecesan a rectifica recensușile din atinși articoli, înse parte diferențele de păreri între Esc. Ta și între o anumită comisie consistorială, parte lipsă de timp a impiedcat acea rectificare.

3. că deși Esc. Ta ai comunicisem comisiorei consistoriale vederile Esc. Tale asupra unor așertuni din articoli provocări, totuși nu aflat sosit timpul în interesul păcii și a consolidării noastre bisericesc pentru a descoperi experiențele ce le ai Esc. Ta despre întreg organismul nostru bisericesc; nici asupra capacitații funcționarilor consistoriali nu aflat sosit timpul sosiș pentru a supune observările Esc. Tale aprecieri organelor competente; nici asupra stării sănătății organismului bisericesc, dacă este putred sau vigoros, Esc. Ta nu aștă biene a Te proponuță în mod pozitiv, accentuând că discordia ar fi înimicul cel mai mare al organismului nostru bisericesc, în fine declară a nu avea motive nici a fi la timp a face us de experiențele despre direcțiunile ce urmează archidiecesanii, apostrofanu-ne ca toți să lucrăm la aceea ca în sinul bisericii și între organele ei să se conserve pacea, care este una din primele condiții ale prosperității.

Având în vedere, că sinodul archidiecesan trebuie se năsucă cu toate mijloacele legale la consolidarea bisericii noastre și la o regulată funcționare a organismului bisericesc;

Având în vedere că sinodul archidiecesan trebuie se năsucă cu toate mijloacele legale la consolidarea bisericii noastre și la o regulată funcționare a organismului bisericesc;

Având în vedere că sinodul archidiecesan trebuie se năsucă cu toate mijloacele legale la consolidarea bisericii noastre și la o regulată funcționare a organismului bisericesc;

am onoarea a face următorul proiect de concluzii:

Chiar în interesul păcii și a consolidării bisericesc, și ca și se dispără ori ce discordie din sinul bisericii sinodul arch. își exprimă dorința ca:

Esc. Sa se și decopere cu cea mai mare francheză toate vederile, pările, observările și experiențele Sale despre toate afacerile bisericești noastre și cu deosebire despre cele din cetei, căci sinodul numai astfel va fi pus în poziție a cunoașce și a delura eventualul pedești ce să opună regulatii funcționării a organismului bisericești, și ar putea să răspândă rău, care ar putea periclista prospețarea bisericei noastre.

14 Aprilie 1882.

Diamandi Manole m. p.,

Revista politică.

Sibiu, în 14 Aprilie

Delegațiaungurească a primit în sedință plenară propunerea comisiuniei de patru de a sterge din creditul cerut de guvern 2,700,000 fl. și această hotărîre a delegațieiungurești s-a comunicat delegației austriace prin un sunet. S-au ținut mai multe ședințe asupra acestor suneturi, fără de a se obține vreun rezultat. Deci cetea creditorului se va supune unei votări comune. Mai multe foi din Viena spun că în cele din urmă se va primi propunerea comisiuniei din delegațiaungurească, fiindcă mai mulți delegați austriaci din partida liberală sunt gata a sprijini propunerea de a se sterge suma, de care e vorba.

Comisiaunea europeană a Dunărei, după informațiunile V. Covurlui lui, și va deschide sesiunea sa ordinată în ziua de 10 Mai stil nou, la Galati.

Prizonierii Jidovilor din Russia au luate nisice proporții ne mai potabile. Din sudul Russiei Jidovii au început să emigreze în masă. În Berlin s'a întrunit o conferință de reprezentanți de ai „Alianței Israelite“, pentru a veni prizonierilor întrăjutor. O icoană devese acese goane ni se înfățișează prin următoarele scrisi din Cracovia:

„Israelitii sosiți aici din Kiev povestesc despre persecuțiile revoltătoare contra orelor în Rusia de sud. Să întăripă că și leuze au fost tirite din paturi și aruncate în uliță; multe au murit dintrînrea. Cetele jefuitoare strigă: „moarte orelor!“ și mergând din sat în sat îndemnau la jaf susținând că au primit voie din Petersburg. Autoritățile comunale nu fac nimic și buletinele lor despre intervenirea energetică a oștirei sunt un neadăver, cele mai de multe ori. Se sustine, că comandanții militari ar fi declarat că nu pot face nimic fără o impunere din Petersburg. Turburările continuă. — Direcția liniilor ferate ruse de sud să aili și face să se retragă ordinul pentru expulziunea orelor din serviciu, dar fără folos; orei cauță să părăsească Kievul cel mult într'un an de die.

Din Berlin se anunță tot în privința orelor: „Intrun stat monarchic fidelitatea către stat se manifestă, credem noi, în două direcții principale: în fidelitatea către domitorul, legitim și casă lui, și în respectul către legi. Ungaria și Transilvania au avut din vechea constituție monarchie. Fidelitatea Sasilor către domitorul legitim și casă lui este un capital în istoria lor, la care pot privi cu mândrie. Respectul către lege este într-un stat monarchic totdeauna și o expresiune a fidelității către Prințipe, fără a căruia voia nu se poate crea nici o lege. Acest respect însă, nu escinde nici convicția, că o lege anumita este stricătoare și bunelui statului, nici nisună leală de a schimba și în toate statele constitucionale se impărtășește în două mari tabere, dintre care una este mai întărită pentru schimbări decât cealaltă.“

Viața tarulu se află în mare pericol: nihilistii lucră ca sobolii întrăsuiesc pentru a îndupla prin ameri-

tă și violență pe Imperatul Rusiei să dea constituție. Föile din Berlin se ocupă mereu cu descoperirea planurilor infernale ce le nășcoesc inventișii nihilisti.

„Berliner Tagblatt“ citează sgo-motele de prin cercurile din Petersburg. În dilele Paselor Tarul a găsit pe masa de lucru, în Gacina, o epistolă a comitetului nihilist, în care i se mulțămesce pentru grăciea celor nouă nihilisti, apoi desvoalat adeveratul motiv al epistolei: neexplicabilă și periculoasă întârzierea a Tarului de a da libertățile cerute. În epistolă se dice: „Comitetul executiv astă, că în coronarea, ce era fixată pentru August are să fie amânată din cauza nihilistilor. Însă comitetul care la urecarea pe tron a Tarului a pus un termen până la introducerea reformelor, prelungesc terminul până la încoronarea din August. Până atunci Tarul poate fi săptună contra oricărui atentat. Dacă încoronarea nu va aduce libertățile cerute, atunci Tarul e condamnat să moară.“

Aceasta e decisiunea comitetului, de execuțarea căreia nu poate scăpa nimic, continuă a spune epistola. Drept probă, că nu sunt vorbe goale, s'au indicat lucruri din camerele de dormit și de lucru, unde sunt boabele explosive, neîncărcate, căci au să arate acum numai puterea comitetului. Aceste lucruri s'au cercetat imediat și se susține că s'au găsit întrădeverb între cărți dove mașinile infernale.

In Irlandia nu mai încreză omorurile agrare. În dilele trecute s'au aflat aruncat în drumul terii cadravul unui executor, cu capul sdobbit de tot. Acest executor al lordului Leconfield înmanuase mai multor arenăzi mandate de esrimuire. Toți cei măsuți energice contra crimerelor agrare.

Situația în Egipt e foarte somorosă; chedivil nu are nici o autoritate. Poarta otomană cere prin reprezentanții săi deputaților europeni destituirea chedivilului și înloucirea lui cu un priuț care să fie în stare a restabili ordinea și autoritatea. — În Tripolis se pregătesc o cruciadă contra francezilor.

Declararea Sasilor din Sibiu voltată cu unanimitate în alcătuirea coronală dela 16 Aprilie.

Provocată fiind prin atacurile asupra fidelității noastre către stat, ce se repetă în fă și în adunarile publice tot mai des și cu mare vehemență, și sunt echoul acelor neaunită atacuri, la care naționalitatea săsească a fost espusă de curând în diată, alegătorii dietai germani de la Sibiu fac front în contra lor, pentru că la toate celelalte împărtășiri, ce le face nescință sau inimioare naționalității lor, să nu adaugă încă și împărtășită prin protecție de lege.

Decănd regele a jurat pe noua constituție a Ungariei, de care se ține acum după dreptul public și Ardealul și în prezența deputaților ei Sasii au stat în opoziție leală față de mai multe proiecte de lege dar n'au întreprins nici în intru, nici în afară nimic, ce ar putea să treaca de ostil statului sau constituției, s'au de o atitudine a statelor străine în contra propriului stat s'au să dominitorului și ce ar putea fi privit prin urmare ca o infidelitate.

Dacă guvernul sau corporile legiuioare ale patriei ar fi remasă față de naționalitatea nemagiare fidèle acelu spirit, cel' esprimă actele dela 1867 și 1868, spiritul lui Francis Deak, care încă la 1872 și a precizat programă sa în diată în cuvintele nenitate: „dacă vom se căsăgăm naționalitățile nemagiare, nu trebuie se voim ale maghiari, ci trebuie se le facem plăcute, giurăstările din Ungaria“: — atunci chiar și aceea opoziție care nu zace în natura naționalitatii săsești, nu s'ar fi manifestat de loc sau mai puțin aspru, și

scigă din aceste schimbări în viață statului, pentru totdeauna o parte a populației a nesută a face pe calea altă de instrument al domniei sale. Simbol național desvoltat de se de ani pentru Sasii, care la chiemarea regilor Unguri au venit și au prefăcut prin munca lor o puștișate într'o feară cultivată, pe care a apărăt-o pentru sine și pentru coroană în contra multor inimici, era un lucru tocmai așa de natural, ca și la Secui, care păzeau frântăria resărăcăneană a țării, precum o păzeau Sasii pe cea din sud și nord. Spre a nu lăsa, ca deosebire de rase se aducă stricăciunea statului, dreptul de stat ardelean a fost însemnat până la 1838 pe egală dreptățire a celor trei națiuni privilegiate (nobili Unguri, Secuii și Sasii) la 1863 însă, ascultând cerințele timpului, a cedat locul egalei redreptățiri a celor trei naționalități principale ale țării: Maghiari Sasi și Români.

Patru ani mai târziu le a succese Maghiarii în unire cu naționalităților din Ungaria, favorizați de evenimentele anului 1866, de a dobândi dela coroana așa numitul pact dualist și tot odată și unirea mai strânsă a Ardealului cu Ungaria. Resistența a atâtă a Sasilor că și a Românilor în contra acestei uniuni apartine istoriei; actele dietale dela Cluj și dela Pesta conțin documentele asupra motivelor acestei rezistențe și tot odată asigurările, care s'au făcut din ambele părți (Coroana și Maghiari) naționalităților nemagiare și în privința asigurării existenței lor naționale în terile acum unite. Când a invitat și pe Sasii în 1865 în respectul de la 25 Decembrie 1865, de a trimite reprezentanții lor la dieta de încoronare, nu facă aceasta fără a reînprospăta același asigurări și discursul tronului dela 14 Decembrie 1865 a provocat corporile legiuioare ungare, a împlinit parola data.

Nimeneu nu poate se nege, că Articulii de lege XLIII și XLIV din 1868 — acela tractând „despre regularea detaliată a uniunii Ungariei cu Ardealul“, acesta „despre egală dreptățire a naționalităților“ — avea să fie împlinirea acestor asigurări ce s'au dat naționalităților nemagiare ale Ungariei de către coroana și statul țării și de către conducătorii cei mai de frunte ai Maghiariilor. Dar nici aceea nu o poate nega nimeneu, că din toate dispozițiunile acestor două legi fundamentale de stat, cari au putut să se servească Sasilor măcar în cără spore liniste în privința proprietății naționalității, nu a ramas de atunci veșuna care se nu fi post sau restaurată prin legi aduse mai târziu sau periclitată prin protecție de lege.

Decănd regele a jurat pe noua constituție a Ungariei, de care se ține acum după dreptul public și Ardealul și în prezența deputaților ei Sasii au stat în opoziție leală față de mai multe proiecte de lege dar n'au întreprins nici în intru, nici în afară nimic, ce ar putea să treaca de ostil statului sau constituției, s'au de o atitudine a statelor străine în contra propriului stat s'au să dominitorului și ce ar putea fi privit prin urmare ca o infidelitate.

Dacă guvernul sau corporile legiuioare ale patriei ar fi remasă față de naționalitatea nemagiare fidèle acelu spirit, cel' esprimă actele dela 1867 și 1868, spiritul lui Francis Deak, care încă la 1872 și a precizat programă sa în diată în cuvintele nenitate: „dacă vom se căsăgăm naționalitatii săsești, nu trebuie se voim ale maghiari, ci trebuie se le facem plăcute, giurăstările din Ungaria“: — atunci chiar și aceea opoziție care nu zace în natura naționalitatii săsești, nu s'ar fi manifestat de loc sau mai puțin aspru, și

naționalii nostri din afara ar fi avut mai puțin cauza, de a se îngriji, că în Ungaria și în Ardeal, în contrăliteri legilor fundamentale ce ii scutau, Germanii prin administrația și societatea maghiara și prin cererea necontentă a amendurilor, ca majoritatea parlamentului se „corecăgă“ același legi, au fost impinsă într-o poziție care nu lea mai lăsat altă alegeră, decănd sau a se maghiara pe deplin până și schimbăndu-nu numele de familie, venerat de ori ce om de onoare, sau a încărcătă asupra și nemunere suspiciuni ale simțului lor patriotic, ceea ce nu poate să fie indiferent nimenei și nu putea se impacă pe nimenea cu starea actuală.

Esperințele acelle n'au trebuit oare se desfășe în condiționali un simb amar și să se facă se întrebă, de ce se întemplă aceste neajuns Geraniilor atât în Austria că și în Ungaria tocmai într'un moment, când amicitia austro-germană a luat în față lumii un caracter intim ca nici odată asigurând pacea Europei?

De dece an luptăm noi Sasii, în Ardeal cu perseveranță, dar leal, numai și numai pe urmă executarea legilor în spiritul în care au fost aduse contra acelor, care le-au adus și le-au credut de lipsă pentru binele tuturor cetățenilor patriei, pe când acum nu scu cum se le modifice mai curând. Aceasta credință către legi ne se împuță ca o inițiativă contra statului, ca și când amicitia către stat ar consta numai din schimbarea continuă a legilor după curentul momentan ce se manifestă în viața popoarelor și a partidelor!

Abia a fost asigurat legea de unie din 1868 în § 10 și 11 condițiunile existenței politice și pe vîtor a naționalitatii săsești în Ardeal, când eata, că și se venit legea comună și municipală și cea ce se ținea de amândouă (Art. de lege XII. și XXXII. din 1876) și a cassat acea existență politică până la cele din urmă remășită miserabil. Aceea și lege de unie § 14, abia a fost îngăduit cu noile garanții autonome bisericelor ardeleni când deja s'au început asaltul asupra lor, care și serba primele victori în art. de lege XXVIII. din 1876 asupra autorităților scoalelor poporale și în art. de lege XVIII. din 1879 asupra instrucțiunii limbei maghiare în scoalele poporale și stărușesc de mulți ani pe lungă fiecare ministeriu ca se serbeze noile victorii cu proiectul de lege pentru scoalele medie.

(Va urma)

Corespondență particulară ale „Telegrafului Român“

Caransebeș, 10 Aprilie 1882. (Sînodul episcopal din Caransebeș) Arunând o privire asupra sinodului diocesal și o privire asupra sinodului diocesal Caransebeșului din anul acesta fiind drept în judecată trebuie să constatăm o presunție ne mai pomenită atât la alegeri, că și sub durata sinodului din partea unei prea cuvioase persoane aspiratoare poate la conducerea diocesiei. Răsp, care în anul trecut se pareă a începe a se dălătură în anul acesta și a arătat de nou față și cu conștiință împăcată pot dice în nicio vesmîntă și mai posomorite. Minoritatea de odiinăra ajunsă astăzi la putere nu mai are înaintea ochilor nici o considerație. Tot ce nu se închină prea cuviosului nu e, bun, Barbariei cei mai harnici, cei mai devoțiați cauzelor noastre sunt desprețuitori, ba chiar luat în ris.

Cei ce scu să se linguească și să sărute talpile cuturii prea curiosi, aiă ei vr un merit nu aiă, aiă toate do gale și sau năbi sunt recomandăți în tot locul, fară să cugate recomandatorul, că recomandările lui și păna acum numai blam și per-

dere de mii de fiorini au adus dicesii noastre.

Barbată ca Aleșandru Mocioni, T. Hațeg, C. Rădulescu Budințian floarea sinodului nostru sunt trecuți cu vedere. Pentru ce? Pentru acestia nu fac închinăciuni prea cuviosului.

Urările vor fi, că bărbații mai de frunte din diecesă se vor desgusta și sub împrejurările actuale trebuie să se desgusta, fiecare își va căuta liniscea recerută, pentru că numai poate suferă și fi rănit din partea cuturău, se vor retrage dela administrație noastră bisericesti și astfel vom fi lipsiți chiar de puterile aceleia, de care avem cea mai mare lipsă.

De unică persoană mă doare inima penetrată am început să o iubesc de mic copil, o cunoște mai de aproape, îi cunoște cel fară păreche de a-și vedea biserică și națiunea tare și mare care sciu pozitiv, că nici când nă ingera alegerile și care la toate acestea poate numai întrătăita poartă vina că se lasă prea multă a informații și condus de o persoană, acărei manieri de sigur în timpul cel mai scurt se aduce după sine perderea terenului căstigat.

Clubul, după cum sun foarte bine informat și aproape a se dislova. Acestea mi-am ținut de datorină ale aduce la cunoștință om, public în speranță că prea cuviosul va medita mai serios asupra stării actuale și asupra urmărilor și se va lăsa de apucăturile acelora copilaresc care nu pot să aducă nici un folos bisericii și națiunii noastre.

Cu altă ocasiune mai multe.

Unul care e în stare a-și da și viața pentru dreptate.

Sadu în 12 Aprilie 1882 st. v. Domnule Redactor! Anul 1882 pare a fi anul incendiilor. Abia apare căte un număr al prejutului diariu ce redigă, în care să nu se facă publicului cunoscut, că în cutare și cutare loc a arătat și atâtă; ba eu presupun că nu despore toate incendiile se fac arătări în diuare. Nici nu uitaseră locuitorii din comuna noastră spaimă ce i-a cuprins incendiul din 16/28 Februarie a.c. după cum ve raportasem, și iată că mă alu erașă în neplăcută poziție și a venită că în 4 spre 5 Aprilie în mețiună năpăti furăr de nou cercetătorul de acest oaspe înfricoșat. Si de astădată ca și în rândul trecut focul a prefăcut sălașele a trei locuitori în cenușă, lăsându pre-acestia în stare cea mai deamă de compătim.

Nu esărez, Domnule Redactor, dacă dic, că de astădată din cauza vîntului vehement ce domină chiar pre temporu când s'a escat focul, întreaga comună noastră ar fi devenit o ruină, dacă nu s'ar fi indurat Atotpotentele D-Deu, carele dirigă toate, și face milă cu noi, dând vîntului altă direcție. — Se dice însă: ajută și și 'ti va ajuta Dumnele! De acestă aderevă a fost patrunși locuitorii din comună, având în frunte pre nou înființată societate de pompieri, căci toți membrii acestei societăți adevărat umacitate până la unul, în frunte cu bravul lor conducător, notarul local, cu riscul a verei lor proprie, au alergat la fața locului și prin rara și exemplara lor energie au devenit să-păni preste foc.

Inchide Domnule Redactor cu dorințami, că venitorul se mă pună în poziție și îi raportează despre înțelământul din comuna noastră, însă nu de natura celor de sus.

*Ioan Popovici,
preot.*

Academia Română.

(Sesiunea ordinată din Februarie și Martie 1882.)

Sesiunea academiei române a început în anul acesta la 23 Februarie și s'a sfârșit în ziua de 26 Martie — a ținut prin urmare mai mult decât obiceinic, deși au fost mai puțin bogată în lucrări comune decât cele sesiuni anterioare, în deosebi decât sesiunea din 1881, când Academia a statornicit cele de urmă regulate în privința ortografei române. Dicem cele de pe urmă regulă, fiindcă până astăzi ele au ramas neschimbate, așa nedeservirile precum sint. Academia a gândit că numai prin o inviolabilă ce să face intru deosebitele sisteme să pută ajunge decentădată la un rezultat practic. și în adevăr, atât din Transilvania cât și din Bucovina mai multe corpori de învestitori și mai mulți particulari cu autoritate care odinioară urmăru altă sisteme, au dat adhesiunea lor la regulele ortografice primite de Academie, numai pentru a ajunge la unitate. Toată lumea e cam obosită de cestiuinea ortografiei și în săși Academia în sesiunea aceasta au amânat pentru alte timpuri o propunere de revisuire ce facuse unul din membrii ei, D. Quintescu.

După statulul său Academia s'a reinnoit biunor în anul acesta: În locul lui Ioan Ghica, reprezentantul României la Londra, Academia a ales președinte pe d. Dimitrie Sturză, vice-președinte a reales pe dñi T. Maiorescu și P. Aurelian; al treilea vice-președinte a fost numit Episcopul Melchizedec în locul lui Dimitrie Sturză. Însemnata sarcină a secretariului general este încreștinată, încă din anul 1881, dñi V. A. Ureche ministrul al cultelor și instrucției publice.

Unul din membrii activi din secția științifică d. Vasici, murind în cursul anului 1881, Academia a ales în locu pe d. Florian Porcius, învețat român din Transilvania, care s'a deosebit prin studiile sale științifice mai aleș prin o foarte bună scriere despre botanică, compusă în limba latină. S'a ales apoi membru onorar D. Toma, profesor la Universitatea din Pesta, care se deosebește prin scrierile sale istorice și lucrările printre Unguri prin neapărțirea științifică cu care cercetează istoria Românilor. În sfârșit sau ales mai mulți membri corespondenți dintre scriitorii români cei mai cunoscuți și dintre autori străini care au făcut studii asupra Românilor sau asupra ţării noastre. Membrii corespondenți nou numiți sunt d-nii Kanitz Ianca, Goldiș, A. Vizanti, precum și cunoscuți colaboratori ai revistei noastre d-nii N. Gane, I. Slavici și A. Lambriș.

Academia a împărțit de astădată două premii. Întâiul „pentru cea mai bună carte română apărută în cursul anului” s'a dat părintelui S. Stefanelli profesor la Universitatea din Cernăuți pentru Catechetica sa cuprinsă în trei mari volume în 8%. Este de însemnat că din toate cărțile care s'a prezentat, comisia premiilor a ales o carte de teologie, vrând de sigur să încurajeze această știință cam neîngrijită până astăzi la România. Împrejurarea că premiatul este Român din Bucovina a făcut un foarte bun efect. Se vede că îngrăjirea cea arăta dincoace de Molna la înființarea Universității din Cernăuți nu era pe deplin îndreptățită, de vreme ce de pe acum ad ocasiunea la cățiva Români să se deosebească ca profesori și ca scriitori. Al doilea premiu, mai de mult publicat de Academie, pentru scrierea cea mai bună cu titlu „Teranul român” s'a dat manuscrisului, discoperit în urmă a fi al d-lui Tocilescu,

cunoscutul autor al scrierii „Dacia înainte de Română”. Această scriere va fi tipărită pe socoteala Academiei și în curând meritele ei vor putea fi judecate și de publicul cititor.

Dilele cele mai interesante ale unei sesiuni sunt negreșit acele în care se cetește în sedințe publice — adesea ori sub președinția Regelui — disertații literare, istorie, științifice compuse de membrii Academiei căci ocupăriile de curată administrativă precum buget, luări de socoteți, revisiuri de biblioteca, de documente, corespondență, primiri și trimiteri de cărți, alegeri de cărți, alegeri de comisiuni, numuri de funcționari, etc. etc. sunt de un interes foarte secundar pentru public. În anul acesta s'au ceteit următoarele scrieri:

1. Puin, de Carmen Silva (Regina Elisabeta) trad. și ceteită de Sturză.

2. Despre scrierile lui Constantin Negruzi de Alecsandri.

3. Biografia lui Dionisie episcop de Buzeu de Melchizedek.

4. Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin de Broșteni de Pon.

5. Memoria asupra monumentului lui Papu Ilarian de Barbu.

6. Chromatica poporului Român, discurs de primire de Marian.

7. Respus la acest discurs de B. Hasdeu.

8. Despre geografia botanică și despre vegetația Dobrogei de Brândză.

9. Despre mișcarea istorică și literatura privitoare la Români, din tărî și din străinătate de Maniu.

10. Considerații la studiul experimental al mișcării apei în canale și la constituția unei întinse a fluidelor de Haret.

11. Notită biografică a reșoldului academic Andrei Mocioni de Babes.

Dintre aceste căte-va au fost interesante și au dat dovadă că se și îlurează ceva în Academie. Dar atâtă nu ajunge. În urma făsărei ortografiei, sarcina pe care Academia și-a îndeplinit-o intru căt-va, datoria de căpetenie ei este de a fixa un dicționar al limbii române. Aceasta îndatorire este ceva mai greu de îndeplinit. După stea și zadarnica încercare făcută chiar la înființarea societății, astăzi când societatea academică s'a schimbat în Academie, autoritate recunoscută a statului, această înălțare în rang o îndatorise la muncă mai mare și ar trebui pusă măcar temelia unei atât de însemnate lucrări. Cu toate aceste, după experiența făcută, o mare sfială domnește în Academie în astă privință o neîncredere care pare a dovedi că timpul unui dicționar al Academiei n'a venit încă. „Conv. lit.”

Varietăți.

* (Serenada.) Musica regimentului de infanterie Nr. 31 a făcut alături eri seara Escoalaștiei Sale domnului comandant militar, general de cavalerie, baron Appel o serenadă.

* (Postol.) S'a escris concurs pentru un magistrat postal în Mișcă, comitatul Ternavei mici cu terminul de trei septămâni. Emolumentele sunt: 140 fl. leașă anuală, 40 fl. pausal de cancelarie și 400 fl. pausal de expediție. Condițiile: Contract oficial și o cauțiune de 100 fl. în bani gleză.

* (Multămită publică.) Societatea pompierilor din Seliște este primă prin aceasta domnului Dr. medic Petru Cioran din Brașov pentru darul de 15 fl. v. a făcut societății

susnumite cea mai vie și a sa recuperoscință.

Săptămâna 12/24 Aprilie 1882.

Ivan Maxim m. p.
comandanțul pompierilor.

* (Foc.) În Pocești s'a escasat la 21 Aprilie un foc, care a jefuit de un vînt cu volbură a prefăcut în timp de 1 1/2 ora 18 case și 21 ziduri economice în cenușă. Focul s'a localizat prin surcului mai multor oameni, cari au alergat din Sebeșul inferior și din Boiu. Din acesta comună din urmă a alergat întrăjutorul dl Stanciu Coca cu donele tulburi și cu ei mai mulți oameni. Miseria e mare — asigurat nu a fost nimenea.

Loterie.

Miercuri în 26 Aprilie 1882.

Brunn: 69 45 23 81 48

Bursa de Viena și Pesta

Dim 25 Aprilie 1882.

	Viena	B-pestă
Renta de sur	119.75	119.90
I emisie de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	91.—	91.20
II emisie de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	110.75	110.50
Oblig. de stat del 1876 de ale statului ung. cu 10% de imprimantul drumurilor de fer ung.	—	95.75
Oblig. de stat ung. de rescompensarea pământului	—	99.—
Oblig. ung. cu clausă de sorire	97.50	97.50
Oblig. ungară temeinice	98.—	98.—
Oblig. ung. sub emezi cu clausă de sorire	97.50	97.—
Oblig. ungară transilvania	98.25	98.—
Oblig. ungară croato-slavonice	—	99.—
Oblig. ung. de rescompensarea de vin	97.—	96.75
Datorie de stat în cenușă în hârtie	72.25	76.55
Renta de stat anastrăzită	—	77.25
Sorți de stat del 1890	130.—	131.—
Ajunci de bancă austro-ung.	825.—	823.—
Ajunci de credit aust.	341.40	341.50
Ajunci de banca de credit ung.	336.50	322.—
Sorți îngreșezi cu premii	117.25	117.—
Sorți de regulare Tisza	110.75	110.50
Sorți fondari ale institutului „Albină”	—	99.30
Argint	—	—
Galben	5.62	5.62
Năoleon	9.58	9.58 1/4
100 mărci nemțești	58.70	58.75
London (poli de trei lunii)	120.20	120.15

Nr. 497—1882 civ.

(59) 3-3

EDICT

Pentru începerea lucrărilor pregătitoare în cauza de segregare pașunțului din Erne și să se acorde terminal se fisează pe dina de 1 Mai 1882 la 10 ore an. am. în comuna Erne la casa judeului communală, la care se citează toți cei interesați.

Tribunalul reg. din Elisabetopol 13 Aprilie 1882.

(L. S.)

Géza Háptány m. p.,
jud. esmăis de tribunal.

Depunerile de capitale pentru fructificare se primește la institutul subsemnat cu 5% interese, iar sub condițiiune, care să încință ridicare depunerile cu 6 luni mai târziu cu 6% interese.

Interesele încep cu dina, care urmăză după dina depunerile capitalului și înceată cu dina premergătoare dilei, în care se ridică depunere cu acel adămuș însă, că numai după aceea capitalul se dau interese, care stau depuse la institutul cel puțin 15 lire.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fiecărui an interesele neridicate se capitalizează și se fructifică mai departe.

La dorința deponențului se pot stabili în dina depunerile capitalului și condițiunile speciale de solvare, care se înseamnă în legătură cu cartea deponenților institutului. În atare casă restituie depunerile urmează după aceste modalități speciale.

Depunerile trimise prin postă pe lângă comunicarea adreselor deponenților și se rezolv totdeauna în dina primei.

Asemenea se pot efectua prin postă anunțări și ridicări de capitate.

Sibiu în 15 Aprilie 1882. (57) 2-4

„Albină“ institut de credit și de economii.